Cena numeru 10 groszy

PROLETARIUSZE WSZYSTKICH KRAJÓW ŁĄCZCIE SIĘ!

GŁOS PABIANIC

ORGAN WK i ŁK POLSKIEJ ZJEDNOCZONEJ PARTII ROBOTNICZEJ

ROK III (VI) PONIEDZIAŁEK, 30 PAŹDZIERNIKA 1950 ROKU Nr 299

Bojowo i sprawnie realizować wielką reformę

Ustawa sejmowa i uchwała Rządu w sprawie ustanowienia nowego polskiego pieniądza, którego wartość jest określona w złocie, stanowią wielką i ważną dla całej naszej gospodarki reformę. Stwarza ona w postaci pełnocennego i trwałego pieniądza niezbędny oręż dla pomyślnej realizacji zadań Planu 6-letniego, silnie i dotkliwie ugodzi w spekulantów i wyzyskiwaczy, w skuteczny sposób przyczyni się do uporządkowania rynku, stworzy warunki dla poprawy zaopatrzenia ludności.

Polska Ludowa w ślad za ZSRR wprowadza walutę o wartości określonej w złocie, likwiduje w ten sposób nieuchronne ujemne następstwa niepełnocenności swego dotychczasowego pieniądza i nagromadzenia w rękach spekulantów i wyzyskiwaczy poważnych kwot wolnej gotówki.

Państwo nasze jest w stanie wprowadzić pieniądz o wartości określonej w złocie i równej najsilniejszej walucie świata — rublowi — dzięki wszystkim naszym dotychczasowym osiągnięciom w odbudowie kraju, w budowie socjalistycznej gospodarki.

Produkcja nasza nieustannie i szybko rośnie, rozbudowaliśmy handel uspołeczniony, wzmacnia się socjalistyczna gospodarka, oparta o niezwyciężoną zasadę planowości.

Przesłanki dla stworzenia trwałego pieniądza, którego wartość określona jest w złocie, przygotowywaliśmy w ciągu długiego czasu. Obecnie dzięki naszej słusznej, przemyślanej polityce gospodarczej jesteśmy w stanie reformę pieniądza przeprowadzić.

Podczas, gdy Polska, w ślad za ZSRR wprowadza mocną, trwałą walutę, jako dźwignię dla wzmocnienia naszej gospodarki i dobrobytu mas — w krajach imperialistycznych jesteśmy świadkami narastania kryzysu, wzrostu bezrobocia, dewaluacji i inflacji, ciągłego szybkiego wzrostu cen przy zamrażaniu płac. Kapitaliści i ich rządy wyciągają w ten sposób olbrzymie zyski kosztem rosnącej nędzy mas, zrzucają na masy brzemię przygotowań do wojny.

Określenie wartości naszego pieniądza w złocie i system wymiany starych pieniędzy na nowe daje trwałe, na długą metę obliczone korzyści naszej gospodarce narodowej i ludziom pracy miast i wsi. Daje korzyści, które już w najbliższym czasie odczują masy pracujące.

Reforma ustala przeliczenie płac i cen w stosunku trzy złote nowe za sto dotychczasowych złotych. Znaczy to, że dotychczasowy poziom płac robotniczych i pracowniczych jest od pierwszej chwili zachowany, z tym jednak, że zamiast niepełnocennego, nietrwałego pieniądza, skupionego w nadmiarze w rękach spekulantów i wyzyskiwaczy, co dotychczas niejednokrotnie zmuszało do podwyżek cen, płace będą wypłacane w trwałym pieniądzu. Chłop za swe towary będzie otrzymywał równo wartość dotychczasowych cen, ale w trwałej walucie. Wprowadzenie trwałego pieniądza ułatwi zarazem walkę o zniżanie kosztów własnych produkcji i obrotu, a co za tym idzie — o realizację socjalistycznej polityki obniżania cen.

Ustalenie odmiennej relacji przy wymianie gotówki na nowy pieniądz — mianowicie jeden złoty nowy równy stu złotym dotychczasowym — ma na celu wydatne zmniejszenie kapitałów gotówkowych, które w wielkiej ilości nagromadzili spekulanci i wyzyskiwacze, kapitaliści miejscy i kułacy. Obcięcie o 2/3 siły nabywczej posiadanego przez nich kapitału gotówkowego oznacza, że nie będą oni w stanie tak, jak dotychczas rzucać swej gotówki na wykup tych towarów przemysłowych, które spekulanci dotychczas przechwytywali i czynili deficytowymi.

Ludność pracująca miast i wsi będzie miała ułatwioną możliwość nabywania takich towarów. Uwolni to kobiety — żony robotników, pracowników umysłowych, chłopów — od konieczności wystawania w ogonkach, do czego często były zmuszane wskutek machinacji spekulantów.

Siła nabywcza sum, które mają spekulanci i wyzyskiwacze, zostanie obniżona o dwie trzecie. Towary, których wskutek tego nie będą oni w stanie przechwytywać na rynku — dotrą do mas pracujących. Więc straty spekulantów i wyzyskiwaczy to korzyść dla ludzi pracy miast i wsi.

Reforma — to poważny krok w kierunku dalszego wypierania i ograniczania elementów kapitalistycznych.

Przy wymianie pieniędzy w relacji jeden nowy złoty równy stu dotychczasowym, nieuniknione są również pewne straty ze strony części robotników, chłopów pracujących i pracowników umysłowych, tych mianowicie, którzy w momencie reformy mają zasoby gotówkowe. Ale te straty są niewielkie, doraźne, z nawiązką zwrócą się dzięki pozytywnym skutkom reformy pieniężnego systemu.

Uchwała Rządu w wypadkach, kiedy w związku z późniejszym terminem wypłaty zachodzi tego konieczność, ustala wyrównanie dla robotników i pracowników umysłowych tak, aby nie ponieśli uszczerbku w bieżącym zarobku.

Uchwała Rządu ustaliła, że przeliczenie zobowiązań należnych chłopom z tytułu skupu i kontraktacji, dostaw, robót i usług dokonane będzie w relacji trzy złote nowe równe stu złotym dotychczasowym, a więc otrzymają za te dostawy i usługi pełną równowartość dotychczasowych cen. Należności państwa od chłopów z tytułu drugiej raty podatku gruntowego i FOR — w relacji jeden złoty nowy równy stu złotym dotychczasowym. — pod warunkiem spłat podatku i FOR do 31 października. Dla chłopów o przychodowości powyżej 360.000 złotych, dla chłopów małorolnych i średniorolnych termin ten przedłużony jest do 5 listopada, co stanowi przywilej dla chłopów pracujących. Chłopi małorolni i średniorolni swoje długi wobec bogaczy wiejskich i lichwiarzy spłacać będą w relacji 1 zł. nowy równy 100 zł. dotychczasowym. Zmniejszy to ciężar ich zadłużenia u bogaczy o dwie trzecie.

Reforma walutowa służy masom pracującym miast i wsi, służy naszej gospodarce narodowej, godzi w spekulantów i wyzyskiwaczy. Ze zrozumieniem, uznaniem i dumą przyjmą ją ludzie pracy, z niezadowoleniem i wrogością spekulanci i wyzyskiwacze.

Równocześnie z uchwaleniem historycznych decyzji o nowym pieniądzu zapadły uchwały o zakazie posiadania złota w sztabach, monet złotych, walut zagranicznych i handlu nimi.

Zapadła też decyzja o podniesieniu kary za łamanie tych przepisów aż do kary śmierci dla handlarzy walutami. Wolno natomiast posiadać użytkowe przedmioty ze złota i w uzasadnionych wypadkach można uzyskać zezwolenie na posiadanie złota i walut.

W odróżnieniu od cen wszystkich innych towarów, ceny wódki zostały podniesione. Idzie o walkę z plagą pijaństwa. I ta decyzja znajdzie pełne poparcie u mas pracujących.

Reforma pieniężna musi być szybko i sprawnie zrealizowana, korzyści z niej płynące muszą być szeroko wyjaśnione robotnikom, pracownikom umysłowym i chłopom pracującym.

W toku wymiany trzeba strzec mienia państwowego i spółdzielczego przed wszelkimi możliwymi machinacjami. Trzeba strzec, by w okresie przejściowym sklepy państwowe, spółdzielcze, a zwłaszcza prywatne ściśle przestrzegały rozporządzenia o sprzedaży niektórych artykułów za stare banknoty w nowej relacji. Trzeba wyjaśniać chłopom, by nie wstrzymywali się ze sprzedażą zboża i produktów hodowlanych, trzeba wyjaśniać, że przy takiej sprzedaży otrzymają natychmiast nowy pieniądz.

Wypłaty w nowym pieniądzu i w przewidzianych wypadkach wypłata wyrównań, muszą być zgodnie z ustawowymi terminami realizowane. Praca punktów wymiany w fabrykach zatrudniających powyżej 500 ludzi musi być sprawnie i na czas dokonana. W innych zakładach pracy zbiorowa wymiana musi być szybko i sprawnie zorganizowana. Punkty wymiany dla pozostałej ludności w miastach i na wsi muszą pracować ze wzorową sprawnością, ludność tę trzeba zachęcać do zorganizowania zbiorowej wymiany pieniędzy przez mężów zaufania grup mieszkańców — co ułatwi wymianę i skróci czas wyczekiwania przed okienkami punktów wymiany.

Wszystko to wymaga aktywnej, bojowej, sprawnej pracy naszego aparatu państwowego, gospodarczego, spółdzielczego, wymaga czynnego udziału szerokich wielotysięcznych rzesz aktywu partyjnego, ludowego, ZMP-owskiego, związkowego, samopomocowego, Ligi Kobiet i innych organizacji społecznych.

Wielkie i odpowiedzialne zadania stoją w toku wymiany przed instytucjami i organizacjami naszej Partii, przed całym aktywem partyjnym. Trzeba czuwać nad prawidłowym i sprawnym realizowaniem wymiany, nad tym, by zmobilizowany był aktyw partyjny i społeczny do udziału w akcji, trzeba szeroko wyjaśniać masom pracującym charakter reformy i korzyści z niej płynące. Trzeba pamiętać, że z reformy są niezadowoleni ci, których pozbawia ona części bogactw, nagromadzonych z wyzysku i spekulacji, że będą oni rozsiewać fałszywe pogłoski, próbować szerzyć dezorientację i niezadowolenie. Wszelkie takie próby muszą być z miejsca odpierane i demaskowane przez członków Partii, przez aktyw ludowy, związkowy i społeczny.

Przed naszymi instancjami partyjnymi, aktywem partyjnym i organizacjami partyjnymi, stoi zadanie przodowania w tej wielkiej akcji polityczno - gospodarczej, w tym doniosłym akcie wzmocnienia naszej gospodarki narodowej, jakim jest realizacja reformy.

Reforma, umacniając naszą siłę gospodarczą, jest naszym wkładem w dzieło umocnienia sił obozu pokoju, naszej Ojczyzny, jest potężnym orężem w rękach mas pracujących. Realizując ją — dajemy wyraz naszej woli pokojowego budownictwa, zapewnienia sobie najdogodniejszych warunków dla realizacji Planu 6-letniego.

Pamiętając, jak bardzo reforma rubla i oparcie go o bazę złota przyczyniło się do wzmocnienia radzieckiego systemu pieniężnego i gospodarczego, będziemy z naszego nowego złotego czynić oręż dla podnoszenia naszej gospodarki, podnoszenia dobrobytu mas dla budownictwa socjalizmu.

(Trybuna Ludu)

Dnia 7. 11. br. w sali teatralnej ORZZ nastąpi otwarcie

Wystawy Gazetek Ściennych

POŚWIĘCONEJ 33 ROCZNICY REWOLUCJI PAŹDZIERNIKOWEJ.

Wystawę urządza redakcja „Głosu Robotniczego" i ORZZ. W związku z tym przypominamy wszystkim komitetom redakcyjnym gazetek ściennych przy zakładach pracy, iż gazetki nadsyłać należy do dnia 4. 11 br. włącznie, do Wydziału Kulturalno-Oświatowego przy ul. Traugutta 18 (gmach ORZZ).

Prosimy o przestrzeganie terminu nadsyłania gazetek.

Dla wyróżnionych w konkursie gazetek przewidziane są cenne nagrody.

Nowe prowokacje amerykańskie

na granicy chińsko-koreańskiej

PEKIN (PAP). — Minister Spraw Zagranicznych Chińskiej Republiki Ludowej Czou En-lai skierował do Organizacji Narodów Zjednoczonych telegram, protestujący przeciwko wtargnięciu amerykańskich samolotów wojskowych na obszar powietrzny Chin.

Telegram stwierdza, że samoloty amerykańskie naruszyły granicę powietrzną Chińskiej Republiki Ludowej i ostrzelały miejscowość Czenszantu w rejonie Tsin-tao oraz chiński statek rybacki u wybrzeży prowincji Szantung.

Fakt naruszania przez amerykańskie samoloty wojskowe granic Chińskiej Republiki Ludowej — stwierdza telegram — dowodzi, że rząd amerykański rozszerza swe agresywne działania na Dalekim Wschodzie, wyrażające się w zagarnięciu wyspy Taiwan i w ostrzeliwaniu terytorium chińskiego.

Naród chiński nie ścierpi tego rodzaju aktów agresji.

W imieniu Centralnego Rządu Chińskiej Republiki Ludowej zakładam stanowczy protest przeciwko temu rodzaju aktom agresji, dokonywanym przez amerykańskie samoloty wojskowe. Domagam się ponownie od Rady Bezpieczeństwa, by przedsięwzięła skuteczne środki w celu położenia kresu agresywnym działaniom Stanów Zjednoczonych oraz w celu wycofania amerykańskich sił zbrojnych z wyspy Taiwan, stanowiącej terytorium Chin oraz z Korei, sąsiadującej z Chinami.

Koreańskie oddziały ludowe rozbiły

batalion wojsk lisynmanowskich pod Bugdin

MOSKWA (PAP) — Jak donosi agencja TASS, dowództwo naczelne koreańskiej Armii Ludowej donosi w dniu 28 października, że na wszystkich frontach jednostki Armii Ludowej prowadzą w dalszym ciągu zaciekłe walki z wojskami amerykańskimi i południowo - koreańskimi.

W dniu 25 października oddziały Armii Ludowej otoczyły i rozbiły batalion 6 dywizji wojsk lisynmanowskich, który próbował rozpocząć natarcie w pobliżu miejscowości Bugdin.

Według niekompletnych danych w walkach tych poległo ponad 120 nieprzyjacielskich żołnierzy i oficerów, ponad 130 odniosło rany i około 130 dostało się do niewoli. Jednostki Armii Ludowej wzięły znaczną zdobycz, w tym 80 samochodów, 2 działa 105-milimetrowe, 2 działa samobieżne oraz 3 przeciwlotnicze karabiny maszynowe.

ZACIEKŁE WALKI PARTYZANCKIE W POŁUDNIOWEJ KOREI.

WASZYNGTON (PAP) — Rzecznik armii amerykańskiej zakomunikował, że w Korei Południowej walki partyzanckie przybrały w takim stopniu na sile, że dowództwo amerykańskie przeznaczyło do walki z partyzantami korpus wojsk amerykańskich i korpus wojsk lisynmanowskich. Walki są niezwykle zacięte i krwawe. Partyzanci nie ograniczają się do atakowania linii komunikacyjnych, lecz nacierają również na regularne oddziały i zdobywają rozmaite miejscowości.

Bestialstwa imperialistów francuskich

w Vietnamie

PEKIN (PAP) — Vietnamska Agencja Telegraficzna donosi, że sukcesy vietnamskiej armii wyzwoleńczej wywołują wściekłość imperialistów francuskich, którzy stosując nieludzkie okrucieństwa, usiłują złamać wolę walki narodu vietnamskiego o wolność i niezależność ojczyzny.

Niedawno w prowincji Hung-Jen władze francuskie aresztowały sekretarkę oddziału prowincjonalnego Związku Kobiet Vietnamskich — Hang, czynną działaczkę vietnamskiego ruchu oporu.

Siepacze francuscy poddali Hang najokrutniejszym torturom, a następnie ją rozstrzelali.

To bestialstwo francuskich władz okupacyjnych wywołało wśród ludności vietnamskiej głębokie oburzenie i wzmogło jeszcze bardziej nienawiść wobec agresorów.

Zgon sekretarza KC KP Chin

PEKIN (PAP) — Agencja Nowych Chin donosi, że w Pekinie zmarł członek Biura Politycznego i sekretarz Komitetu Centralnego Komunistycznej Partii Chin — Zen Bi-szi.

Ku czci Wielkiej Rewolucji — która przyniosła nam wolność

Robotnicy Łodzi realizują zobowiązania październikowe

Niewiele już dni dzieli nas od wielkiego i uroczystego święta — **33 rocznicy Rewolucji Październikowej.** Droga to i bliska sercu każdego Polaka rocznica. Dzięki Rewolucji odzyskaliśmy niepodległość w 1918 roku. Dzięki Rewolucji, dzięki ogromnym przemianom, które ona przyniosła, dzięki temu, że powstał potężny Związek Radziecki — odzyskaliśmy niepodległość po raz drugi w 1945 roku oraz umożliwione zostało wyzwolenie mas pracujących naszego kraju spod ucisku kapitalistów i obszarników.

Polskie rzesze pracujące pragną więc jak najgodniej uczcić tę wielką rocznicę. Wzmagają produkcję, przysparzają milionowe oszczędności naszej gospodarce. Szybciej, lepiej i oszczędniej realizują nasze plany gospodarcze, będące dźwignią wzrostu potęgi naszego kraju i zwiększające nasz udział w walce o pokój.

Z radością i dumą wypełniają robotnicy swe zobowiązania październikowe. **Wiele załóg fabrycznych już teraz melduje o całkowitym dotrzymaniu swych zobowiązań.**

W tkalni **ZPB im. Harnama** majstrowie dotrzymując zobowiązania doszkalają przy krosnach 30 absolwentek Szkoły Przysposobienia Przemysłowego.

Tkaczka **tow. Kucharska** tak sumiennie uczyła powierzoną swej opiece kandydatkę na tkaczkę, że ta rozpoczęła już dziś samodzielną pracę na krosnach. **Obydwa te fakty świadczą o tym, że w ramach Czynu Październikowego rozwija się** coraz lepiej akcja szkoleniowa i **wzrasta nowy socjalistyczny stosunek do towarzyszy pracy, do uczącej się młodzieży.**

Pozostali robotnicy ZPB im. Harnama także wykonują swe zobowiązania. Tkacz **tow. Rymarczyk zamiast 400 mtr. dał już 550 mtr. całkiem bezbłędnego towaru, tak zw. ekstry.** Brygada remontowa z brygadierem ob. Kubikiem na czele, zasypała przed terminem rów kanalizacyjny, oszczędzając ponad 5 tys. zł.

W ZPB im. Szymańskiego robotnicy przysporzyli swym zakładom poważnych oszczędności. Ich udział w obchodzie Wielkiej Rocznicy, w walce o pokój — to tysiące zaoszczędzonych złotych. Smarowacz **ob. Pawłowski** zaoszczędził oliwy turbinowej na sumę 500 zł. Rymarz **ob. Kazimierz Goliński** przy reperacji pasów zaoszczędził 27 tys. zł. Wydział mechaniczny przerabiając silniki wygospodarował 42 tys zł. Ogólna wartość dotychczasowych zobowiązań wynosi 81 tys. zł.

W ZPW im 9 Maja pracownicy oddziału mechanicznego założyli na 15 dni przed terminem okna, wodociągi i piece w stołówce fabrycznej, oddając ją do użytku załogi. Robotnicy zakładów wykonali chodnik betonowy, który biegnie wzdłuż podwórza fabrycznego.

Cerowaczki, które zobowiązały się wycerować ponad plan 500 sztuk towaru, do chwili obecnej wycerowały 419 sztuk.

W tkalni — dalszych 10 tkaczek przeszło na wielowarsztatowość.

Życzenia Polskiego Komitetu Obrońców Pokoju

dla Kongresu Obrońców Pokoju w Libanie

WARSZAWA (PAP) — Polski Komitet Obrońców Pokoju przesłał do prezydium Libańskiego Kongresu Obrońców Pokoju, który odbywa się w Bejrucie, pismo, w którym czytamy m. in.:

W imieniu polskich obrońców pokoju przesyłamy wam serdeczne pozdrowienia i życzenia pomyślnych obrad.

Jesteśmy przekonani, że Kongres wasz zmobilizuje jak najszersze masy narodu libańskiego do walki o pokój i porozumienie między narodami, do walki o zakaz bomby atomowej, o redukcję zbrojeń, o zakaz propagandy wojennej, do walki przeciwko imperialistycznym podżegaczom wojennym, którzy grożą światu rozpętaniem nowej pożogi.

Obsługa interesantów PKO

w zakresie obrotu czekowego, oszczędnościowego i bankowego

bez zmian i ograniczeń

WARSZAWA (PAP) — Powszechna Kasa Oszczędności zawiadamia, że w okresie wymiany banknotów, prowadzić będzie obsługę interesantów w zakresie obrotu czekowego, oszczędnościowego i bankowego bez żadnych zmian i ograniczeń w oparciu o dotychczasowe przepisy i godziny urzędowania. Wszystkie placówki PKO na terenie kraju będą przyjmowały codziennie wpłaty na książeczki oszczędnościowe oraz będą dokonywały z nich wypłat na każde żądanie.

Od dnia 30 października br., wypłaty z książeczek oszczędnościowych i rachunków czekowych będą dokonywane nowymi banknotami.

Do dnia 5 listopada br. będą przyjmowane wpłaty na książeczki oszczędnościowe i na rachunki czekowe także w dotychczasowych banknotach, przy czym PKO w tych przypadkach natychmiast dokona przerachowania. Jest to ułatwieniem dla najszerszych rzesz obywateli, gdyż posiadanie lub otwarcie nowej książeczki oszczędnościowej i wpłacenie na nią gotówki w dotychczasowych banknotach odsuwa konieczność wymiany gotówkowej.

Uwaga, Czytelnicy!

Od dnia dzisiejszego **cena pojedyńczego numeru „GŁOSU" wynosi**

10 groszy

W prenumeracie zakładowe **1 zł. 80 groszy** miesięcznie

Czuwaj nad sprawnym przeprowadzeniem wymiany pieniędzy!

ZMIANA SYSTEMU PIENIĘŻNEGO

umocni potęgę gospodarczą Polski Ludowej realizującej Plan 6-letni

Fragmenty przemówienia min. K. Dąbrowskiego na posiedzeniu Sejmu Ustawodawczego RP w dniu 28 października 1950 r.

Wysoka Izbo!

Rząd wnosi dzisiaj pod obrady Wysokiej Izby projekt ustawy o zmianie systemu pieniężnego. W związku z tym pragnę wyjaśnić motywy, jakimi kierował się Rząd przy opracowaniu tego projektu, oraz zasady, na których została oparta projektowana zmiana systemu pieniężnego.

Warunki, które dają podstawę do pomyślnego przeprowadzenia reformy walutowej

Następujące warunki określają stabilizację naszej gospodarki narodowej i dają podstawę do pomyślnego przeprowadzenia reformy walutowej, a mianowicie:

1 **W wyniku pełnego wykonania i przekroczenia Planu Trzyletniego oraz pomyślnego rozpoczęcia realizacji Planu Sześcioletniego wartość naszej produkcji przemysłowej wynosi w 1950 r. około 265 proc. wartości z 1946 r.**

W roku 1950 wartość produkcji rolnej wynosi około 203 proc. wartości tej produkcji w r. 1946.

2 **Na skutek wzrostu produkcji przemysłowej i rolnej, oraz zwiększenia towarowości produkcji rolnej, obroty w handlu detalicznym w 1950 r. wynoszą w cenach porównywalnych około 275 proc. w stosunku do obrotów w 1946 r.**

3 **Na skutek wzrostu produkcji rolnej oraz pomyślnych zbiorów w 1949 i 1950 r. zaopatrzenie ludności w artykuły spożywcze jest zapewnione.**

4 **Elementy kapitalistyczne zostały wyparte z handlu hurtowego i skupu podstawowych artykułów rolnych oraz znacznie ograniczone w handlu detalicznym.**

5 **Wzrost funduszu płac został ściśle powiązany ze wzrostem wydajności pracy i ze wzrostem zatrudnienia, co gwarantuje wzrost masy towarowej, odpowiadający wzrostowi siły nabywczej ludności.**

6 **Nasz bilans płatniczy z zagranicą jest zrównoważony.**

7 **Stale rozwijające się stosunki gospodarcze ze Związkiem Radzieckim i krajami demokracji ludowej, oraz wielokrotnie okazywana nam pomoc gospodarcza przez Związek Radziecki w postaci dostaw artykułów deficytowych oraz udzielonych kredytów, czynią gospodarkę naszą niezależną od rynków krajów kapitalistycznych, co daje nam pewność pomyślnego wykonania planów gospodarczych pomimo bezprawnego łamania przez niektóre kraje kapitalistyczne zawartych z nami poprzednio umów.**

8 **Pełną gwarancję stabilizacji nowej waluty daje nasz stale narastający potencjał produkcyjny, na skutek dokonywanych nowych inwestycji, zdolnych do stałego podnoszenia produkcji masy towarów, będących w dyspozycji państwa, które jest w stanie zabezpieczyć zbyt tych towarów po cenach stałych.**

9 **Skuteczność reformy walutowej zapewnia również fakt, że i przy niskowartościowym pieniądzu rządy nie tylko nie prowadziły polityki inflacyjnej, ale wprost przeciwnie, skrupulatnie przestrzegały zasad równowagi budżetowej i finansowej.**

10 **Wzrósł i wzmocnił się ciężar gatunkowy gospodarki socjalistycznej w naszej gospodarce narodowej we wszystkich dziedzinach, w szczególności jednak w stale rozwijającym się przemyśle.**

W ten sposób na skutek stałego rozwoju i pomyślnego wykonywania planów gospodarczych, osiągnięte zostały niezbędne warunki dla pomyślnego przeprowadzenia reformy walutowej i zastąpienia dotychczasowego pieniądza o niskiej wartości nowym ustabilizowanym pieniądzem o wysokiej wartości, odpowiadającym potrzebom gospodarstwa narodowego w obecnym okresie.

Zadania i cele reformy walutowej

Zadania i cele reformy walutowej są następujące:

1 **Jednym z zasadniczych celów** reformy jest dokonanie przesunięcia części kapitału kapitalistów, wyrażonego w gotówce, na rzecz ludności pracującej miast i wsi. Tym się też tłumaczy odmienne przeliczenie płac i cen oraz przeliczenie na nowy pieniądz dotychczasowych banknotów, będących w obiegu. Pomimo bowiem wydatnego skurczenia działalności sektora kapitalistycznego i zredukowania w poważnym stopniu spekulacji, kapitaliści i spekulanci, zarówno w mieście, jak i na wsi, posiadają znaczne zasoby pieniężne, które zdołali nagromadzić szczególnie w okresie istnienia dwóch rynków i dwóch poziomów cen, wykorzystując w poważnym stopniu różną wartość pieniądza. **W przeciwieństwie do tego klasa robotnicza, pracownicy umysłowi oraz małorolni chłopi posiadają szczupłe zapasy pieniędzy pochodzące z bieżących zarobków i dochodów.**

W chwili, kiedy zlikwidowaliśmy system podwójnych cen, kiedy system cen jednolitych coraz bardziej stabilizuje się, a w związku z tym pieniądz nabrał jednoznacznej wartości nabywczej, **zaistniała konieczność zredukowania zarobków majątkowych u tych elementów spekulacyjnych, które są w posiadaniu pieniędzy zgromadzonych w ubiegłym okresie. Zdjęcie części zasobów majątkowych w gotówce u elementów kapitalistycznych będzie miało duże znaczenie dla pracujących, których siła nabywcza osiągana z bieżących zarobków dozna w ten sposób poważnego wzmocnienia. Nacisk elementów spekulanckich na rynek towarowy zostanie w ten sposób znacznie ograniczony, co da możność pracującym lepszego zaspokojenia swoich potrzeb.**

2 Następnym zadaniem reformy walutowej jest **dostosowanie naszej waluty do obecnych warunków gospodarczych. Pomyślne wykonanie Planu Sześcioletniego, które opierać się musi na nieustannej walce o obniżenie kosztów własnych produkcji, mobilizacji rezerw gospodarki narodowej, wzroście wydajności pracy, rozwoju oszczędności w gospodarce narodowej, oraz oszczędności pieniężnych ludności wymaga oparcia całej gospodarki na trwałej walucie, której siła nabywcza będzie stale wzrastać. Nasza dotychczasowa waluta nie mogła sprostać tym warunkom, gdyż powstała w okresie, kiedy trwała wojna, kiedy gospodarka nasza była zrujnowana i nieustabilizowana.**

Wzmocnionej i ustabilizowanej gospodarce narodowej musi odpowiadać mocny, trwały, wysokowartościowy, o stale wzrastającej sile nabywczej — pieniądz. **Wysokowartościowa waluta o stałej wartości stwarza mocną podstawę dla wzrostu zaufania do pieniądza jako środka lokaty oszczędności, które wraz ze wzrostem zarobków i dochodów ludności pracującej będą stale wzrastać.** Nowy pieniądz daje ponadto **dalsze poważne możliwości pogłębienia planowości w naszej gospodarce narodowej oraz stwarza warunki dla skuteczniejszej walki o oszczędność gospodarczą.**

3 Istotnym zadaniem reformy walutowej jest także **właściwe ustawienie naszej waluty w stosunku do walut krajów kapitalistycznych. Waluty tych krajów stale tracą na swojej wartości, a to wskutek narastającego w tych krajach kryzysu gospodarczego, gdy tymczasem nasza gospodarka narodowa stale podnosi się i wzmacnia, a stopa życiowa ludności pracującej doznaje poprawy.**

Ten odmiennie kształtujący się układ stosunków gospodarczych **u nas i w krajach kapitalistycznych** nie znajdował jednak właściwego wyrazu w układzie naszej dotychczasowej waluty w stosunku do walut obcych. Wypływało to z faktu **nieustabilizowania naszej waluty na trwałej podstawie** oraz z faktu określania naszej waluty jako waluty stosunkowo nisko wartościowej.

Okoliczności te utrudniały nam w stosunkach walutowych z krajami kapitalistycznymi właściwe ustawienie stosunku naszej waluty do walut tych krajów, **co przyczyniało naszemu gospodarstwu narodowemu określone straty. Reforma walutowa likwiduje ten nienormalny stan i pozwoli na słuszne ustalenie kursu naszej waluty do walut obcych, odpowiadające naszej sytuacji gospodarczej. Dzięki reformie walutowej ZŁOTY POLSKI JAKO NASZ NARODOWY PIENIĄDZ ZAJMIE WŁAŚCIWE MIEJSCE W UKŁADZIE WALUT MIĘDZYNARODOWYCH I PRZYRÓWNANY ZOSTANIE DO NAJSILNIEJSZEJ WALUTY ŚWIATA — RUBLA RADZIECKIEGO.**

Dlaczego to jest możliwe? Możliwe to jest dlatego, że podobnie jak Związek Radziecki, w którym stale wzrastająca wartość rubla została osiągnięta dzięki właściwościom gospodarki socjalistycznej, wielkiemu rozwojowi kraju opartego o gospodarkę planową, również i nasz kraj, znajdujący się na drodze do socjalizmu, rozszerza i wzmacnia swoją gospodarkę, coraz pomyślniej realizuje swoje plany gospodarcze. Ustabilizowanie naszej waluty na nowym wysokim poziomie będzie sprzyjać dalszemu rozszerzeniu się stosunków gospodarczych i kulturalnych ze Związkiem Radzieckim i krajami demokracji ludowej.

Reforma zabezpiecza interesy mas pracujących a ogranicza elementy kapitalistyczne

Reforma walutowa została oparta na zasadzie odmiennego przeliczenia cen i płac, oraz pieniędzy, znajdujących się w obiegu. **Ceny i płace zostaną przeliczone w stosunku 3 złote za 100, dotychczasowe natomiast pieniądze, będące w obiegu, zostaną wymienione w stosunku 1 zł za dotychczasowe 100 zł.**

Ażeby jednak w maksymalnym stopniu uchronić interesy pracujących przed możliwością jednorazowego uszczerbku, jaki jest nie do uniknięcia w tak wielkiej operacji, jaką jest reforma walutowa, projekt ustawy przewiduje że:

1 **Reforma będzie przeprowadzona w dniu 30. X. 1950 r., czyli przed dniem największych wypłat zarobków, a więc w dniu, w którym ilość pieniędzy będąca u pracujących jest najmniejsza.**

2 **Ci spośród pracujących, którzy dostali wypłatę przed dniem reformy, a następna wypłata przypada po dniu 1 listopada, dostaną jednorazową rekompensatę w wysokości 2/3 zarobków za każdy dzień, jaki po tym dniu pozostaje do następnej wypłaty, co łącznie z 1/3 jaką otrzymają za wymienione banknoty, wyrównuje ewentualne straty, jakie mogą powstać z powodu niewydatkowania pieniędzy pochodzących z ostatniej wypłaty.**

3 **Wszystkie oszczędności, o ile zostały one złożone do banków, pracowniczych kas oszczędności lub PKO, będą wypłacone w tym samym stosunku co płaca tj. w pełnej wartości. Również wkłady oszczędnościowe uczestników Społecznego Funduszu Oszczędnościowego, o ile wniesione zostały przez pracowników posiadaczy gospodarstw średniorolnych i rybaków kutrowych, przeliczone zostaną w tym samym stosunku. Wypłaty emerytur i rent za miesiąc listopad, jeśli nawet zostały przekazane do wysyłki przed 30 października, będą wypłacone przez urzędy pocztowe w stosunku 3 zł nowe za 100 zł dotychczasowych, a więc w pełnej wartości.**

Ponadto wszyscy emeryci i renciści bez wyjątku dostaną jednorazową wypłatę dodatkową w wysokości zależnie od terminu pobrania renty czy emerytury w miesiącu październiku, a mianowicie: w wypadku, gdy ostatnia wypłata została dokonana w I dekadzie października, dodatkowa wypłata wyniesie 1/4 miesięcznej wypłaty, w II dekadzie — 2/4 miesięcznej wypłaty, a w wypadku otrzymania ostatniej wypłaty w III dekadzie października do dnia 28. X. włącznie — 3/4 miesięcznej wypłaty.

Rekompensata dla studiującej młodzieży, pobierającej stypendia państwowe będzie jednolita i wyniesie 70 zł nowych, które zostaną dodatkowo wypłacone wszystkim stypendystom.

Interesy mało i średniorolnych chłopów projekt ustawy o reformie walutowej uwzględnia w następujący sposób:

1 **w związku z powszechnie znanym faktem poważnego zadłużenia szczególnie małorolnych chłopów u bogaczy wiejskich,** projekt ustawy przewiduje, że **mogą oni wobec nich spłacić swoje zadłużenie w stosunku 1 zł nowy za 100 zł dotychczasowych,** a ponieważ nowe ceny kształtować się będą w relacji 3 złote nowe za 100 zł dotychczasowych, **oznacza to w praktyce poważne oddłużenie biedoty wiejskiej, gdyż redukuje ich zadłużenie wobec bogaczy o 2/3.**

2 projekt przewiduje możność **spłacenia zaległości 11 raty podatku gruntowego za 1950 r.,** oraz dokonania **wpłat na Fundusz Społecznego Oszczędzania** w starej walucie w dotychczasowej wysokości, najdalej do dnia 31. X. 1950 r. włącznie. W tym samym czasie omawiane zaległości mogą być spłacane w nowej walucie w relacji 1 zł nowy równy 100 zł dotychczasowych.

Małorolnym i średniorolnym chłopom projekt przedłuża omówiony sposób spłaty do dnia 5. XI. włącznie.

Ponadto za wszelkie dostawy dokonane w ramach kontraktacji lub planowego skupu, o ile dostawa została dokonana przed dniem reformy, lecz jeszcze nie rozliczona, wypłata nastąpi według pełnych nowych cen tj. 3 zł nowe za 100 zł dotychczasowych.

Z przedstawionych założeń reformy walutowej wynika, że **zabezpiecza ona interesy pracujących, natomiast OGRANICZA ELEMENTY KAPITALISTYCZNE ZARÓWNO W MIEŚCIE JAK I NA WSI.**

Pomimo wszystkich poczynionych rekompensat i ulg zdarzą się wypadki ofiar materialnych wśród robotników oraz mało i średniorolnych chłopów, w wypadku posiadania oszczędności pieniężnych, które nie zostały ulokowane w instytucji oszczędnościowej. **Jeśli jednak chodzi o interesy klasy robotniczej jako całości oraz chłopów małorolnych i średniorolnych, to reforma walutowa przyniesie dla nich duże korzyści, gdyż wzmoże ich siłę nabywczą określoną przede wszystkim bieżącymi dochodami.**

Nowy pieniądz umożliwi przejście do polityki stopniowego obniżania cen

Poważne dalsze ograniczenie spekulacji, podniesienie siły nabywczej pracujących, wzmocnienie gospodarki narodowej naszego kraju, dalszy poważny krok na drodze do pomyślnego wykonania Planu Sześcioletniego, umocnienie znaczenia naszej waluty w stosunkach z innymi krajami, stabilizacja naszej waluty, to wszystko fakty, które będą z uznaniem i zadowoleniem przyjęte przez wszystkich uczciwych ludzi w naszym kraju.

Ze wszystkich założeń reformy walutowej wynika, że **jest ona przeprowadzona zgodnie z interesem naszego kraju, zgodnie z interesem wszystkich pracujących w mieście i na wsi.**

Jak będzie kształtować się sytuacja materialna pracujących po reformie, w stosunku do obecnego okresu, ilustrują następujące obliczenia, a mianowicie:

Dzienny zarobek robotnika, wynoszący np. 800 zł, zostanie przeliczony na nowy pieniądz w stosunku 3 zł nowe za 100 zł dotychczasowych. Aby otrzymać pełne przeliczenie 800 zł należy tę liczbę pomnożyć przez 3, co daje cyfrę 2.400, następnie podzielić przez 100, otrzymamy wówczas liczbę 24, czyli, że **dzienny zarobek robotnika, wynoszący 800 zł w dotychczasowej walucie, będzie wynosił 24 zł w nowym pieniądzu.**

Zestawmy następnie to przeliczenie cen zarobków do cen towarów wyrażonych w nowej walucie:

Za 800 zł. tj. za dzienny zarobek robotnik mógł nabyć dotychczas np. cukru, (którego cena wynosi obecnie 175 zł za 1 kg) — **4 kg 50 dkg. A jak to będzie obecnie?**

Zarobek wziętego przykładowo robotnika, jak to wynika z dokonanych obliczeń, będzie przeliczony na 24 zł w nowym pieniądzu, **dotychczasowa cena cukru będzie przeliczona na tych samych zasadach,** jak płaca tzn. 3 zł nowe za 100 zł dotychczasowych, **w ten sposób cena 1 kg cukru wyrażona w nowym pieniądzu będzie wynosić zł 5 gr. 25. Jeśli następnie obliczymy, ile kg cukru będzie mógł nabyć robotnik za 24 zł, otrzymamy 4 kg 50 dkg., tj. DOKŁADNIE TAKĄ SAMĄ ILOŚĆ, JAKĄ MÓGŁ NABYĆ DOTYCHCZAS.**

Podobnie będzie kształtować się sytuacja ludności wiejskiej:

Jeśli np. chłop otrzymywał za 1 kwintal żyta dotychczas przeciętnie 2.000 zł., to cena jednego kwintala żyta w nowym pieniądzu przeliczona w stosunku 3 zł. nowe za 100 zł. dotychczasowych wyniesie 60 zł. nowych.

Za kwotę uzyskaną ze sprzedaży jednego kwintala żyta, tj. 2000 zł., chłop mógł nabyć dotychczas 121 kg azotniaku, którego cena wynosi 1.650 za 100 kg. Dotychczasowa cena azotniaka na nowe pieniądze przeliczona zostanie w tym samym stosunku 3 złote nowe za 100 zł. dotychczasowych, czyli będzie wynosić 49 zł. 50 gr. za 100 kg. W ten sposób za 60 zł. nowych otrzymanych za 1 kwintal sprzedanego żyta, chłop będzie mógł również obecnie kupić **tę samą ilość kilogramów azotniaku.**

Powyższe przykładowe obliczenia wskazują, że **w wyniku reformy walutowej ludność pracująca z tytułu swoich zarobków i bieżących dochodów nie dozna żadnego uszczerbku.**

Jeśli jednak weźmiemy pod uwagę, że **nowy ustabilizowany pieniądz będzie po dokonaniu reformy stale wzrastał w swojej wartości, co będzie wyrażało się w przejściu do polityki stopniowego obniżania cen, to jest jasne, że w wyniku reformy ludność pracująca naszego kraju odnosi się poważne korzyści.**

Nasza reforma walutowa podnosi wartość pieniądza — reformy walutowe państw kapitalistycznych — obniżają ją

Na zupełnie odmiennych zasadach zostały przeprowadzone reformy walutowe w okresie powojennym w krajach kapitalistycznych. Główny sens reformy w tych krajach polegał na obniżeniu wartości pieniądza, w wyniku czego realna wartość zarobków robotniczych zmalała.

Nasza reforma nie obniża wartości naszej waluty, lecz stabilizuje ją na wyższym poziomie, co jest uzasadnione poważnym wzrostem potencjału gospodarczego w naszym kraju na skutek pomyślnego realizowania naszych planów gospodarczych, nie zmniejsza realnej wartości płac, lecz ją podnosi, nie wzbogaca kapitalistów i spekulantów, lecz ich ogranicza, nie uzależnia naszego kraju od obcych kapitalistów, lecz podnosi naszą niezależność gospodarczą i polityczną, nie stwarza kryzysu gospodarczego, w którym wzrasta bezrobocie i obniża się stopa życiowa ludności pracującej, lecz stwarza nowe, dalsze skuteczne możliwości rozwoju gospodarczego i podniesienia poziomu życia mas pracujących i dlatego nasza reforma walutowa jest reformą, która służy interesom ludu pracującego Polski Ludowej. W stosunku do elementów kapitalistycznych w mieście i na wsi, reforma walutowa oznacza ograniczenie ich spekulacyjnej działalności, ale nie jest równoznaczna z ich likwidacją.

Zadania długofalowe Planu Sześcioletniego w dziedzinie walki o ograniczenie i wypieranie elementów kapitalistycznych zachowują całkowicie swą aktualność.

Wszystkie dotychczasowe ceny będą w dniu 30. X. przeliczone w jednakowym stosunku, a mianowicie, 3 złote nowe za 100 zł. dotychczasowych za wyjątkiem cen wódki, której cena zostanie jednocześnie z przeliczeniem podwyższona o 50 proc.

Ten jedyny wyjątek zmiany ceny nie jest podyktowany względami natury finansowej, nie chodzi tu o wyższe dochody przemysłu spirytusowego, wprost przeciwnie, liczymy się z obniżeniem dochodów pochodzących ze sprzedaży spirytusu dla celów konsumcyjnych, **ale o to właśnie chodzi, aby konsumcja spirytusu została ograniczona.**

Walka z alkoholizmem może być prowadzona rozmaitymi sposobami, z najbardziej radykalnych są znane jednak tylko dwa sposoby, a mianowicie prohibicja i wysokie ceny na alkohol. Ponieważ wprowadzenie prohibicji nigdzie nie zdaje egzaminu, pozostaje zatem drugi sposób, a mianowicie wysoka cena. Celem zatem podwyżki ceny wódki nie jest zabieg natury finansowej, lecz ma ona na względzie wyłącznie cel społeczny, a mianowicie stwarzanie warunków ograniczających alkoholizm, jako smutną spuściznę wojny i starego ustroju.

Wymiana pieniędzy powinna być przeprowadzona jak najsprawniej

Złożony i trudny proces przejścia od jednej waluty do drugiej powinien przejść jak najsprawniej.

Należyte przeprowadzenie tej operacji w dużym stopniu zależy od zachowania się i dyscypliny ludności. Zostały poczynione wszelkie przygotowania tak, aby w zakreślonym terminie wszyscy mogli przeprowadzić wymianę posiadanych pieniędzy.

Organizacja wymiany została ujęta w następujący sposób:

1 **Wszyscy pracujący w zakładach produkcyjnych, zatrudniających więcej jak 500 robotników, a więc w zakładach większych dokonają wymiany w miejscu swojej pracy, gdzie będą otwarte specjalne punkty wymiany począwszy od dnia 30. 10. 50 r.**

2 **W mniejszych zakładach produkcyjnych oraz w urzędach i instytucjach wymiana odbędzie się w ten sposób, że pracujący w tych zakładach robotnicy i pracownicy umysłowi, oddadzą posiadane do wymiany pieniądze osobom wyznaczonym przez kierownictwo zakładu w porozumieniu z radą zakładową, które dokonają zbiorowej wymiany w banku i tego samego dnia zwrócą otrzymane nowe pieniądze ich właścicielom.**

3 **Dla ludności niezorganizowanej czynne będą okienka bankowe w ilości zapewniającej pełne przeprowadzenie wymiany bez zbytniego tłoczenia się i pośpiechu.**

Będzie wielkim ułatwieniem zarówno dla osób pragnących dokonać wymiany, jak i dla aparatu bankowego, który będzie miał w tym czasie trudne do wykonania zadania, jeśli domowe komitety blokowe podejmą inicjatywę zbiorowego dokonania wymiany dla swoich mieszkańców. W ten sposób wiele osób zaoszczędzi swój cenny czas, przez niezgłaszanie się osobiste do banku, a całość wymiany będzie przebiegać sprawniej.

4 **Ze szczególnym apelem rząd** zwraca się do ludności wiejskiej, aby nie wykazywała zbędnego zaniepokojenia i nie udawała się z wymianą do miast, gdyż w organizacji wymiany przewidziane jest, że bezwarunkowo zostanie zorganizowany punkt wymiany w każdej bez wyjątku gminie.

O terminie uruchomienia punktu wymiany w gminie powiadomi ludność gminna rada narodowa w porozumieniu z powiatowymi oddziałami Narodowego Banku Polskiego.

Niezależnie od punktu wymiany we własnej gminie, ludność wiejska będzie mogła wykonywać wymianę — w dniach, określonych ustawą — bez żadnych ograniczeń w gminach sąsiednich oraz w pobliskich miastach. Dla pomyślnego przeprowadzenia reformy walutowej ważne jest także, aby nie nastąpiły żadne trudności w normalnym obrocie towarowym, dlatego też począwszy od dnia 30. 10 nikt nie powinien wstrzymywać się od normalnych odstaw towarowych, ani też sprzedaży towarów.

Reforma walutowa jest wyrazem naszej niezachwianej wiary w pokojowe budownictwo socjalistyczne

Wysoka Izbo!

Kto obserwuje to wszystko, co dzieje się w naszym kraju, kto patrzy na odbudowę Warszawy, na budowę nowych fabryk, dróg i mostów, szkół i świetlic, szpitali i ochronek, bibliotek i czytelni, odbudowę wsi i budowę nowych osiedli mieszkaniowych w miastach, tego musi uderzać jedna myśl, a mianowicie, że TAK PRACUJE JEDYNIE TAKI NARÓD, KTÓRY PRAGNIE POKOJU.

Projektowana reforma walutowa jest tego dalszym potwierdzeniem, jest ona wyrazem niezachwianej wiary w pokojowe budownictwo. Budując i umacniając podstawy socjalizmu w naszym kraju, czemu ma służyć również projektowana reforma walutowa, podnosząc jego potencjał gospodarczy i obronny, tym samym wzmacniamy siłę i moc całego obozu pokoju i postępu.

Poprzez nasze poczynania gospodarcze, zmierzające do kulturalnego i gospodarczego rozwoju kraju dajemy **najlepszą odpowiedź podżegaczom wojennym, że wierzymy w pokój, pracujemy dla pokoju, walczymy o pokój i walkę tę wraz ze wszystkimi narodami pokój miłującymi, skupionymi wokół Związku Radzieckiego — wygramy!**

Obywatel Prezydent Rzeczypospolitej Bolesław Bierut na V Plenum Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej powiedział:

„Nie było i nie ma w dziejach ludzkich piękniejszego, wspanialszego, bardziej twórczego, porywającego dążenia nad ideę pełnego wyzwolenia człowieka z wszelkiego ucisku i niewoli. Tą ideą jest socjalizm! Walka o zbudowanie podstaw socjalizmu u nas oznacza zwiększenie dotychczasowego tempa rozwoju naszej gospodarki, oznacza coraz większy, coraz intensywniejszy wysiłek każdego, kto bierze udział w budownictwie socjalizmu".

Reforma walutowa przyspieszy tempo naszego rozwoju, stanie się potężną dźwignią ułatwiającą realizację Planu Sześcioletniego, umocni i przyspieszy budowę podstaw socjalizmu w naszym kraju, sprzyjać będzie dalszemu wzrostowi wysiłku pracujących i wzrostowi wydajności pracy, z którym związany jest wzrost zarobków i podniesienie się stopy życiowej.

Liga Przyjaciół Żołnierza

awangardą zaplecza Ludowego Wojska Polskiego

W dniu wczorajszym odbyła się w gmachu Wojewódzkiej Rady Narodowej wojewódzka konferencja Ligi Przyjaciół Żołnierza.

Referat o zadaniach Ligi Przyjaciół Żołnierza wygłosił tow. inż. Borbotko.

W toku dyskusji poruszano wiele istotnych spraw organizacyjnych oraz ideologicznych. M. in. stwierdzono, że nauczycielstwo, Towarzystwo Przyjaźni Polsko - Radzieckiej, Związek Młodzieży Polskiej i aktyw LPŻ dołożą starań, aby koła LPŻ powstały w każdym miasteczku, osadzie i szkole, aby zasady programowe LPŻ były w terminie realizowane.

W zakończeniu Konferencji przyjęto rezolucję, w której aktyw LPŻ przyrzeka, iż uczyni wszystko w tym celu, aby wkład LPŻ do dzieła umocnienia pokoju był jak największy, a wielki Plan 6-letni został zrealizowany przedterminowo.

Realizujemy wielką reformę

Placówki finansowe przystąpiły jeszcze wczoraj do wykonania swych poważnych zadań

Pracownicy niezwłocznie stawili się na wezwanie

Chcąc przekonać się osobiście, jak przygotowują się zakłady pracy i instytucje bankowe do wykonania swych zadań w związku z doniosłymi zmianami w naszym systemie pieniężnym, udaliśmy się wczoraj do szeregu zakładów przemysłowych i banków.

ZPB im. Stalina

Większość pracowników biura głównego i biur obrachunkowych jest już na miejscu. Reszta pracowników została powiadomiona i ma się stawić do pracy o godzinie 14. Odbywa się właśnie konferencja szefów działów, zwołana przez dyr. tow. Radzikowskiego. Natychmiast po zakończeniu konferencji — kierownicy działów szczegółowo poinformują pracowników o ich funkcjach związanych ze sprawnym wykonaniem instrukcji Rady Ministrów, dotyczącej wypłat wynagrodzeń i dodatku wyrównawczego przysługującego tym robotnikom, którzy otrzymają swe najbliższe wynagrodzenie w dniu 2 listopada lub później.

Wszystko wskazuje na to, że poważna praca związana z wypłaceniem owych pieniędzy olbrzymiej załodze Zakładów Stalinowskich zostanie przeprowadzona w sposób sprawny.

ZPW im. 9 Maja

Dyrektorzy i szereg pracowników wydziału pracy i płacy są już na stanowiskach. Kasa została już obliczona i komisyjnie skontrolowana. Wykańcza się już listy, zawierające obliczenie dodatku wyrównawczego. Kierownik działu pracy i płacy — ob. Bednarek oraz członek rady zakładowej tow. Pikala czuwają bezpośrednio nad tokiem prac i zapewniają nas, że wszelkie prace przygotowawcze będą w terminie ukończone.

ZPB im. Dubois

Na oddziale I, zastajemy w otoczeniu najbliższych współpracowników, kierownika wydziału płacy i pracy — tow. Grzesiaka, który stawił się z samego rana na wezwanie radiowe. Jest właśnie zajęty przeliczaniem kasy i oczekuje lada chwila specjalnej komisji, której ma w myśl otrzymanych instrukcji zdać kasę, po czym przystąpi do obliczania dodatku wyrównawczego dla pracowników, którzy otrzymają najbliższą wypłatę 2 listopada lub później.

ZPJG im. Tadka Ajzena

Poza kierowniczką biura wypłat — tow. Kubiczyk i kierowniczką wydziału ogólnego — Haliną Damsz, które zjawiły się natychmiast po wysłuchaniu komunikatu radiowego — nie zastajemy tu nikogo. Obie obecne towarzyszki posłały natychmiast po kierownika tow. Piaseckiego, aby bezzwłocznie rozpocząć pracę.

Narodowy Bank Polski

Pracownicy Narodowego Banku Polskiego zdali w dniu wczorajszym egzamin. W poczuciu trudnych i odpowiedzialnych zadań, które powierzył im Rząd oraz Partia, wszyscy stawili się jak jeden mąż do pracy w niedzielę z samego rana. Duża ich część, zawiadomiona przez dyrekcję lub też z własnej inicjatywy po wysłuchaniu sobotniego komunikatu radiowego, zgłosiła się do pracy jeszcze w nocy. O godz. 2-ej pracowali już w pełnym tempie kasjerzy. Ok. godz. 4 nad ranem stanęli do pracy członkowie załogi, wyładowując transporty nowych pieniędzy, liczając je i licząc.

Na czele załogi stoi podstawowa organizacja partyjna. Towarzysze Harbich, Gromadzki, Woźniakowski i inni świecą przykładem pozostałym kolegom, nie ustając ani na chwilę w pracy.

Czeka ich jeszcze wiele roboty. Ale patrząc na ich zapał i ochotę, wynosimy niezłomne przekonanie, że łódzki oddział Narodowego Banku Polskiego stanie na wysokości swego zadania i niezawodnie spełni poważne stojące przed nim zadania.

PKO

Bardzo wielu pracowników zgłosiło się do pracy na apel radiowy. Długą listę nazwisk tych, co przybyli już z samego rana, otwierają członkowie podstawowej organizacji partyjnej — tow. tow. Adamkiewicz, Jóźwiak, Warszawski. Ale jest wśród nich i wielu bezpartyjnych. Ob. Gumieniak — kasjer, ob. Wójcik — szofer i wielu, wielu innych, nie czekali na specjalne zawiadomienia, lecz stawili się w poczuciu obowiązku wobec Państwa, które ich wezwało do spełnienia poważnych prac. I zadania te, ku zadowoleniu robotniczej Łodzi będą wykonane.

Historyczne dni Października

Zdrada Kamieniewa i Zinowiewa

Dnia 17 (30) października 1917 roku, w kilka godzin po posiedzeniu Komitetu Centralnego Bolszewików, na którym omawiano sprawę powstania zbrojnego, Kamieniew i Zinowiew zdecydowali się na niesłychane przestępstwo. Obaj zdrajcy, którzy ponieśli poprzednio sromotną klęskę na posiedzeniu Komitetu Centralnego, złożyli w gazecie mieńszewickiej „Nowaja Żyzń" prowokacyjne oświadczenie, że są przeciwni powstaniu zbrojnemu w chwili obecnej. W ten sposób uprzedzono Rząd Tymczasowy i całą resztę o czynionych przez Bolszewików przygotowaniach do powstania. Ściśle poufna uchwała Komitetu Centralnego została przez zdrajców przekazana wrogom.

Tego samego dnia mieńszewicy i eserowcy rozpoczęli działalność przeciw Bolszewikom, zwołując Biuro swego Centralnego Komitetu Wykonawczego i postanawiając wyznaczony na dzień 20 października Zjazd Rad odroczyć do 25 października. Zwłoka ta miała umożliwić Rządowi Tymczasowemu przygotowanie się do rozgromienia powstania.

Tymczasem odbywały się jednak zebrania robotników i żołnierzy, na których domagano się oddania władzy w ręce Rad. W Piotrogradzie w dniu 17 (30) października otwarta została Wszechrosyjska Konferencja Komitetów Fabrycznych. Konferencja przyjęła wszystkie rezolucje, zgłoszone przez partię bolszewicką i wypowiedziała się za ujęciem władzy przez Rady.

Również Narada Obwodowa Rad Delegatów Robotniczych i Żołnierskich Kraju Południowo—Zachodniego w Kijowie, odbywająca się tego samego dnia, przyjęła rezolucję, stawiającą żądanie przejścia władzy w ręce Rad.

To i owo

Nie „patyki" - a mocna waluta

Pamiętam, śpieszyło mi się kiedyś do pociągu — wziąłem dorożkę. Obywatel, że się tak gwarowo wyrażę, sałata zajechał faktycznie dość szybko tudzież z tzw. fasonem przed Kaliski i mruga do mnie okiem: no — powiada — za taką kawalerską jazdę zdało by się ze 4 złote!

Kiedy jednak udając tzw. greka, wręczyłem mu żądaną kwotę, warknął z niezadowoleniem: cóż to — rzecze — naiwniaka pan struga? 4 złote, wiadomo, 4 setki...

Nie mogłem przyjąć do wiadomości tego „równania", niemniej nieraz się z nim jeszcze spotkałem. Ot, pewien kelner Gospody Ludowej obliczył mi kiedyś należność za obiad, machnął serwetką i szepnął uprzejmie: 2 złote 60... Oczywiście chodziło mu o 260 złotych.

Innym razem jadę, uważacie, tramwajem, a tu dwóch podejrzanych typków opowiadało sobie o jakichś mętnych zyskach. — Cztery patyki — oświadcza jeden z nich — jak gdyby nigdy nic wczoraj w pokera zainkasowałem...

Nie trudno było się dorozumieć, że 4 „patyki" znaczyły w tym wypadku 4.000 złotych...

Dlaczego, proszę was, podaję te przykłady, które, wiem, łatwo było by wam pomnożyć z waszej własnej praktyki i z doświadczenia? Ano, dlatego, że, choć należę do ludzi, którzy żyją z pracy i każdy grosz szanują, stwierdzić muszę, że dotychczasowa nasza waluta nie zawsze cieszyła się należytym szacunkiem. Po prostu, nie odpowiadała naszemu szybkiemu, stale mu rozwojowi gospodarczemu,

I z tego powodu te elementy, którym zarobek przychodził zbyt łatwo, spekulanci i kombinatorzy — przyzwyczajeni w czasie wojny do obrotu t. zw. „młynarkami" czy „góralami", mieli do tego pieniądza stosunek lekceważący, bo mieli go za dużo, bo zawsze na rynku potrafili za kupiony towar zapłacić bez zgryzoty „patyka" więcej, niż człowiek pracy.

Dzięki reformie walutowej skończy się to lekceważenie. Otrzymujemy nowy, mocny, wysokowartościowy pieniądz, który daje nam, ludziom pracy, mocniejsze pozycje wobec kapitalistów, spekulantów — posiadaczy całych worków z „patykami".

I dlatego żadnemu ze spekulantów nie przyjdzie już zapewne nowej waluty nazywać „patykami". Choćby z tego powodu, że reforma walutowa łamie właśnie wszystkich spekulantów i ludzi „lekkiego zarobku" — jak patyki.

E. TAM

Jak wyjaśniłem w domu i podczas pracy

założenia Uchwały Rady Ministrów

Motorniczy MZK o reformie pieniężnej w Polsce

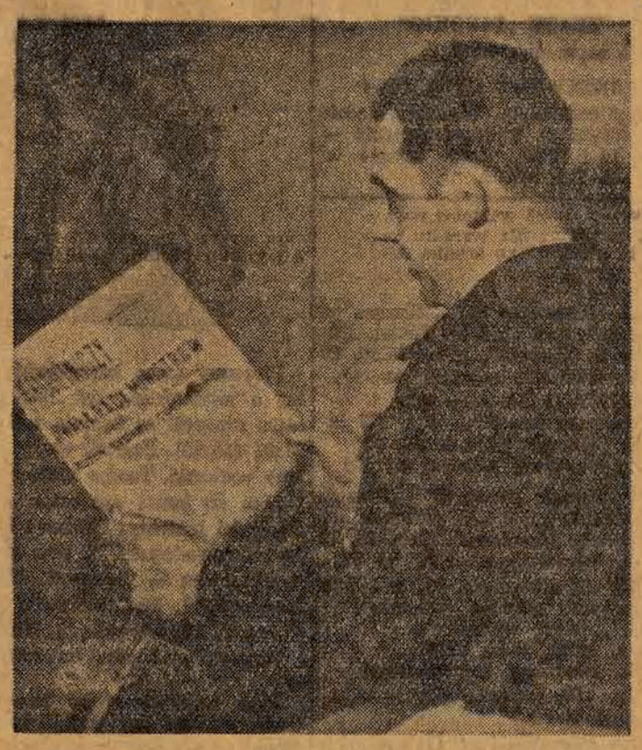

Ob. Tadeusz Rzeźnik obudził się właśnie w chwili, gdy z głośnika radiowego padły pierwsze słowa uchwały Rady Ministrów:

„Na podstawie ustawy o zmianie systemu pieniężnego, uchwalonej przez Sejm Ustawodawczy w dniu wczorajszym, wprowadzony zostanie z dniem 30 października 1950 r. nowy pieniądz...".

Słowa padały głośno i dobitnie. Ob. Rzeźnik w jednej chwili wyskoczył z łóżka. Wypoczęty umysł łatwo chłonął podawane przez radio wiadomości. W głowie zrozumiale układały się poszczególne punkty uchwały. Uważnie i dokładnie przysłuchiwał się każdemu zdaniu. Niecierpliwym gestem ręki uciszył hałasujące dzieci. No, wiedział przecież od razu, że **dzieją się wielkie i ważne rzeczy.**

Żona była trochę zdenerwowana. Słuchała tak „piąte przez dziesiąte". Utkwiło jej w głowie, że wymiana pieniędzy nastąpi w stosunku jeden złoty za 100 dotychczasowych.

— No, jakże to będzie, jak to będzie, powiedz! Przecież 23 października otrzymaliśmy razem pobory. Wynika z tego, że dużo stracimy przy wymianie.

Mówiąc to patrzyła z niepokojem na męża. Tadeusz Rzeźnik spojrzał na nią z serdecznym uśmiechem. Ten sam niepokój zauważył w oczach teściowej.

— Ale spłoszyły się kobieciska — pomyślał sobie, i zaraz przystąpił do rozwiania tych „babskich niepokojów".

— A trzeba było słuchać dobrze i uważnie, to byście teraz nie wpadały w panikę. Zaraz wam wytłumaczę.

* * *

Usiedli wspólnie przy stole. Tak się dobrze złożyło, że akurat wybiła ósma i znów przez głośnik raz jeszcze dokładnie i zrozumiale tłumaczono doniosłą uchwałę o reformie systemu pieniężnego. Gdy doszło do punktu **„wypłaty wynagrodzeń za pracę w nowym pieniądzu"** ob. Rzeźnik szarpnął żonę za rękaw.

— No, słuchaj teraz pilnie, a przekonasz się, że nie masz racji.

Najlepiej jednak pomogła lekcja poglądowa. Kartka papieru, ołówek. Pochyliły się głowy nad stołem.

— A więc — zaczął ob. Rzeźnik, **ceny i płace przelicza się teraz według jednakowego dzielnika — 100 złotych dotychczasowych równe 3 złotym w nowym pieniądzu. Ja, jako motorniczy, zarabiałem do tej pory 20 tys. zł. W nowych pieniądzach otrzymywać będę 600 złotych. Ty** — zwrócił się do żony — **zarabiałaś 22 tys. złotych, jako urzędniczka w Miejskich Zakładach Komunikacyjnych, a więc teraz otrzymywać będziesz 660 złotych. Wspólnie zarobio na przez nas suma — 1.260 złotych ma taką samą wartość nabywczą, jak dawniej 42 tys. złotych. To samo będziemy mogli za nią nabyć co i dawniej. Lecz jest pewna różnica, i to nawet duża różnica. Teraz nasze pieniądze oparte są na złocie, mają większą wartość. Teraz będzie my sobie mogli za nie kupić to, co będziemy chcieli. Towarów na rynku będzie pod dostatkiem, gdyż spekulanci, którzy mocno dostali po łapach, nie będą już tak swobodnie jak dotychczas rozporządzać znacznymi kapitałami dla prowadzenia swych ciemnych machinacji — wykupywania towarów ze sklepów — żeby potem sprzedawać je nam po paskarskich cenach.**

— No tak, to rozumiem, przy wymianie otrzymają oni 1 złoty zamiast dotychczasowych 100. A my? Jak my wymienimy nasze pieniądze?

— Posłuchaj uważnie: **23 października otrzymałem tytułem pensji 10 tys. złotych. Ty też wzięłaś część poborów. Następna wypłata nastąpi u mnie 7 listopada, czyli po 15 dniach. Ponieważ przy ostatniej wypłacie dostałem 10.000 zł. a więc dziennie (dzieląc 10.000 zł. przez 15 dni) wypada 666 złotych. Do 1 listopada wymienię te pieniądze, które jeszcze mam w stosunku 1 złoty za 100. A po pierwszym otrzymam wyrównanie za 7 dni czyli za 4.662 zł. Licząc 2 grosze za każdą starą złotówkę, otrzymam 93 złote 1 24 grosze.** A więc powiedz teraz sama, czy co stracę? Oczywiście nie.

— **Owe 93 zł. wyrównają mi tę nadwyżkę, jaką 30 października i w pierwszych dniach listopada wydatkuję, płacąc tego dnia wyższe ceny za artykuły spożywcze.**

Obliczenia były jasne i dla każdego zrozumiałe. Ob. Rzeźnikowa nie miała już żadnych wątpliwości. Ze spokojem zaczęła się krzątać wokół domowego gospodarstwa.

— Jak to dobrze, gdy człowiek sobie od razu wszystko wytłumaczy— powiedziała głośno. — Sam zrozumie, a i innym jeszcze pomoże zrozumieć.

Przyjmujemy z zadowoleniem uchwały

w sprawie zmiany systemu pieniężnego —stwierdzają robotnicy łódzkich zakładów pracy

Zmiana systemu pieniężnego, uchwalona przez Sejm Ustawodawczy w dniu 28. X. 50 roku, wywołała olbrzymie zainteresowanie wśród łódzkiego świata pracy. Już w pierwszym dniu ogłoszenia ustawy robotnicy zapoznali się z nią dokładnie, zorientowali się, dlaczego i w jaki sposób będzie przeprowadzona **reforma walutowa.** Robotnicy z uznaniem przyjmują ogłoszenie uchwały, jako jeszcze jeden dowód troski Rządu Ludowego o podniesienie poziomu życiowego mas pracujących oraz jako skuteczne narzędzie do walki z wszelkiego rodzaju spekulacją.

Robotnik z ZPB im. Stalina, **tow. Z. Kowalski** stwierdza, że uchwała Rady Ministrów jest bardzo słuszna i konieczna. Przeczytałem dokładnie każde zdanie tej doniosłej ustawy.

Jestem pewny i to wynika z samej uchwały, że zarobki moje i moja stopa życiowa nie zostaną uszczuplone. Jedyną zasadniczą zmianę stanowi to, że otrzymam inną sumę pieniędzy, za którą jednak będę mógł nabyć taką samą ilość towarów i artykułów, co za dawniej uzyskiwane pieniądze. A właściwie to nawet będzie mi łatwiej nabyć towary, będę miał większy wybór i nie będę musiał łapać co popadnie. Reforma pieniężna godzi właśnie tylko w elementy spekulacyjne, żyjące z wyzysku, które zdołały nagromadzić w okresie powojennym znaczne kwoty pieniężne. Reformą ukróci ich przestępczą działalność spekulacyjną. I to jest bardzo słuszne i sprawiedliwe.

* * *

Podmajstrzy z Zakładów Przemysłu Pończoszniczego im. Jurczaka **tow. Stanisław Jędrzejak** właśnie odłożył przeczytaną gazetę na stół, wziął ołówek do ręki i liczy głośno.

— **W przeliczeniu na cukier, kiełbasę, chleb czy cokolwiek innego nie stracę nic z dotychczasowego zarobku. Całkowicie bowiem zachowany zostaje układ cen i płac.**

Reformę pieniężną witam z radością. Nowy pieniądz wzmaga nasze możliwości prowadzenia walki o najbardziej racjonalną i oszczędną gospodarkę oraz prowadzi do dalszego podnoszenia stopy życiowej mas pracujących poprzez ograniczenie wyzyskujących nas pasożytów i spekulantów.

* * *

— W żadnym wypadku wskutek przeprowadzonej reformy pieniężnej nic nie stracę — oświadcza pracownica ZPO im. Próchnika, **ob. L. Nowak.** — Bardzo dokładnie zapoznałam się z uchwałą Rady Ministrów. Obliczyłam sobie otrzymywany dotychczas zarobek, następnie przeliczyłam, ile będę zarabiała według nowych płac i porównałam to z nowymi cenami poszczególnych artykułów. Okazuje się, że nie stracę ani grosza. Stosunek nowego pieniądza do ceny poszczególnego artykułu pozostał taki jak poprzednio.

Natomiast widzę jasno, że fakt przeprowadzenia reformy pieniężnej przyczyni się do wzmocnienia naszej gospodarki narodowej. Dlatego my, robotnice, witamy z radością uchwałę naszego Rządu, ponieważ gwarantuje nam ona dalszą stopniową poprawę bytu.

* * *

— Wymiana pieniędzy będzie tylko dla tych niedogodna — mówi ob. **Helena Paprzycka**, przewijaczka z ZPB im. Marchlewskiego — którzy spekulowali, zarabiając w ten sposób dużo pieniędzy kosztem robotnika. Obecnie spekulanci zostaną mocno uderzeni, co jest słuszne, albowiem żyją z wyzysku. Dlatego dobrze się stało, że harce spekulantów zostaną poważnie ograniczone.

* * *

Inna robotnica z ZPB im. Marchlewskiego, **ob. Helena Bartosz**, tkaczka, stwierdza:

— Pieniądze będą miały obecnie wysoką wartość i dlatego ludzie nauczą się je szanować. Zwłaszcza nauczą się tego typki, które do tej pory spały na workach z pieniędzmi. Na wymianie pieniędzy nic nie stracę, gdyż pieniędzy nie gromadziłam. **Gdy będę chciała oszczędzać, to zaniosę odłożoną kwotę na książeczkę PKO, którą w nagrodę otrzymałam jako przodownica pracy i na której mam już pewną sumę.**

Uroczysta wieczornica ZMP-owska

dla uczczenia 32 rocznicy Komsomołu

W sali Wojewódzkiej Szkoły PZPR im. Juliana Marchlewskiego odbyła się wczoraj, staraniem Zarządu Łódzkiego ZMP **uroczysta wieczornica, poświęcona uczczeniu 32 rocznicy powstania Komsomołu.**

Na wstępie tow. Stefańska — kierownik Wydziału Młodzieży Robotniczej ZŁ ZMP wygłosiła referat o bohaterskiej walce i pracy Leninowsko. Stalinowskiego Komsomołu, wiernego pomocnika WKP(b), podkreślając wspaniałe osiągnięcia komsomolek i komsomolców, stanowiące dla naszej młodzieży godny wzór do naśladowania.

Jak korzysta młodzież ZMP-owska z przykładu pracy Komsomołu? O tym mówili w swych meldunkach młodzi robotnicy z łódzkich zakładów pracy, kol. kol. **Loba** (Łódzkie Zakłady Przemysłu Odzieżowego), **Kraszewski** (ZPB im. Dzierżyńskiego), robotnik brygady, stosującej metodę włókniarza radzieckiego Czutkicha, **Bocheński** (ZZPG Wytwórnia Nr 5) z brygady „Lekkiej Kawalerii", **Gajcówna** (ZPW im. Reymonta), z brygady produkcyjnej koleżanki Owczarz, stosującej metody pracy zespołowej oraz **Bronisz** (ZPB im. 1-go Maja) członek „Brygady Szturmowej".

Opowiedzieli oni, jak zorganizowanie pracy na wzór Komsomołu przyczyniło się do podniesienia wydajności oraz jakości produkcji, do wzmożenia walki z łazikami, sabotażem i biurokracją.

Przodujące brygady produkcyjne młodych ZMP-owców nagrodzone zostały biblioteczkami marksistowskimi, po czym odbyło się przyjęcie i zabawa młodzieżowa.

Ze względu na obfitość materiału bieżącego - nasz kolejny

ODCINEK POWIEŚCIOWY

zamieścimy w numerze jutrzejszym „GŁOSU"

Sesja DRN Łódź-Północ

W dniu 30 października, o godzinie 17 odbędzie się w sali świetlicy ZZPG Wytwórni Nr 5, przy ul. Limanowskiego Nr 156 sesja Dzielnicowej Rady Narodowej Łódź-Północ. Na porządku dziennym obrad mieszczą się następujące punkty: sprawozdanie z wykonania uchwał, zatwierdzenie planów komisji radnych przy DRN-Północ, sprawa walki z analfabetyzmem, zagadnienie handlu uspołecznionego na terenie dzielnicy północnej, zagadnienie stanu sanitarnego dzielnicy.

Reforma systemu pieniężnego — to klęska spekulantów — to sukces ludzi pracy!

20 LAT temu

Co pisała prasa łódzka w dn. 30 października 1930 r.

PACYFIKACJA W PĄCZKOWICACH

W cegielni niejakiego Derbera w Pączkowicach pod Rakowem — doszło do zajść na tle niewypłacania zarobków. Zbuntowani robotnicy domagając się wypłacenia zaległych od kilku miesięcy zarobków — zdemolowali mieszkanie właściciela, który uciekł z domu w ostatniej chwili przez tylne wyjście. Na teren Pączkowic przybyły silne oddziały policji celem przeprowadzenia „pacyfikacji".

WIELKIE REDUKCJE W PRZEMYŚLE WŁÓKIENNICZYM

„Republika" podaje, że we wszystkich fabrykach łódzkich redukuje się czas pracy o dwa, względnie trzy dni w tygodniu.

Niezależnie od tego przeprowadza się redukcję osobową robotników. W chwili obecnej na terenie Łodzi i okręgu łódzkiego wręczono wymówienia kilku tysiącom robotników.

W niektórych fabrykach wymówienia otrzymały całe załogi.

REDUKCJE W PRZEMYŚLE OBUWIANYM

W ostatnich dniach polski przemysł obuwiany przeprowadził dalsze redukcje dni pracy oraz stanu załóg fabrycznych. Przemysł obuwiany — na skutek uporczywego kryzysu — znajduje się w przededniu ruiny. Wiele przedsiębiorstw uległo już całkowitej likwidacji. („Kur. Łódz.").

POLOWANIE NA LUDZI

Pisarz majątku Tartak - Polesie, gminy Chocz pod Kaliszem — niejaki Markowski — postrzelił rolnika Emila Siwka, który odważył się wejść do „lasu pańskiego". Siwek zmarł na skutek odniesionej rany postrzałowej.

SAMOBÓJSTWO NIEZNANEJ KOBIETY

W dniu wczorajszym dozorcy Parku Poniatowskiego znaleźli w krzakach wijącą się z bólu kobietę nieznanego nazwiska. Tuż obok denatki — znaleziono flaszeczkę po esencji octowej.

TEATRY

PAŃSTWOWY TEATR NOWY
(ul. Daszyńskiego 34, tel. 181-34)

Godz. 19.15 — „Bohaterowie dnia powszedniego".

PAŃSTWOWY TEATR IM STEFANA JARACZA
(ul. Jaracza 29)

Dziś teatr nieczynny.

Specjalne zniżki w Teatrze im. Stefana Jaracza na dzień 1 i 2 listopada 1950 r.

Na dzień 1 i 2 listopada 1950 r. kierownictwo Teatru im. St. Jaracza udzielać będzie 70 proc. zniżki na sztukę pt. „Sprawa Pawła Eszteraga". Zgłoszenia należy kierować do sekretariatu Teatru z podaniem ilości osób. Zniżki te będą udzielane dla zakładów pracy i uczącej się młodzieży.

PAŃSTWOWY TEATR ŻYDOWSKI
(ul. Jaracza 2, tel 217-49)

Dziś teatr nieczynny.

TEATR KOMEDII MUZYCZNEJ „LUTNIA"

Dziś teatr nieczynny

PAŃSTWOWY TEATR POWSZECHNY
(ul. Obrońców Stalingradu 21 tel. 150-36)

Dziś teatr nieczynny.

TEATR „OSA"
(ul. Traugutta 1, tel. 272-70)

Godz. 19.30 „Śluby murarskie" — czyli „Wodewil Warszawski" Gozdawy i Stępnia.

TEATR „ARLEKIN"

Dziś teatr nieczynny.

TEATR „PINOKIO"

Dziś teatr nieczynny.

PAŃSTWOWY CYRK Nr 4

Czynny codziennie. W soboty, niedziele i święta po 2 przedstawienia — godz. 16 i 19.30 Kasy czynne od godz. 12. Tel. 107-06.

KINA

ADRIA dla młodzieży (Stalina 1) „Zielone lata", dod. „Przegląd sportowy" Nr 3-50, godz. 15.30, 18, 20

BAŁTYK (Narutowicza 20) „Wołga, Wołga", dod. „Pierwszy czyn młodzieży bułgarskiej". godz. 16.30, 18.30, 20.30 (Dla młodzieży powyżej lat 12)

BAJKA (Franciszkańska 31) „Pieśń Tajgi", dod. „W lasach Meszczery", godz. 17.30, 20 (Dla młodzieży powyżej lat 12)

GDYNIA (Daszyńskiego 2) „Program Aktualności Kraj. i Zagran." Nr 41-50". Kronika Nr 44-50. „Moskiewska szkoła przemysłu artystycznego", „Zabytki staroruskiego budownictwa", „Borowoje" godz. 15, 16, 17, 18, 19 20, 21

HEL (Legionów 2) — Kino nieczynne z powodu remontu

MUZA (Pabianicka 178) „Orzeł Kaukazu" I seria, dod. „Na Usińskim szlaku", godz. 18, 20 (Dla młodzieży powyżej lat 12)

POLONIA (Piotrkowska 67) „Parada natrętów", dod. „Pokój zwycięży", godz. 17, 19. 21 (Dla młodzieży powyżej lat 14)

PRZEDWIOŚNIE (Żeromskiego 76) „Lichwiarz Gobseck", dod. „Wysłannicy pokoju", godz. 18, 20 (Dla młodzieży powyżej lat 12)

REKORD (Rzgowska 2) „Kłopoty referenta Trziszki", dod. „Torpedo — Dynamo", godz. 18, 20 (Dla młodzieży powyżej lat 16)

ROBOTNIK (Kilińskiego 178) „Baryłeczka", dod. „ W kraju socjalizmu" Nr 7-50, godz. 17.30, 20 (Dla młodzieży niedozwolony)

ROMA (Rzgowska 84) „Milcząca barykada", dod. „125 lat Teatru Małego w Moskwie", godz. 17.30, 20 (Dla młodzieży powyżej lat 14)

STYLOWY (Kilińskiego 123) „Zwycięski powrót", dod. „W lasach północy", godz. 17.30, 20 (Dla młodzieży powyżej lat 12)

ŚWIT (Bałucki Rynek 2) „Ostatni Mohikanin", dod. „W piaskach starożytnego Chorezmu", godz. 18, 20 (Dla młodzieży powyżej lat 12)

TATRY (Sienkiewicza 40, w lokalu zimowym) „Wyspa szczęścia", dod. „Zielone wybrzeże", godz. 16.30, 18.30, 20.30 (Dla młodzieży niedozwolony)

TĘCZA (Piotrkowska 108) Nieczynne.

WISŁA (Daszyńskiego 1) „Dziś o wpół do jedenastej", dod. „Przegląd sportowy" Nr 4-50, godz. 16.30, 18.30, 20.30 (Dla młodzieży niedozwolony)

WŁÓKNIARZ (Próchnika 16) „Bitwa stalingradzka" I seria, dod. „W Północnej Korei" godz. 15.30, 18, 20.30 (Dla młodzieży powyżej lat 12)

WOLNOŚĆ (Napiórkowskiego 16) „Scott na Antarktydzie", dod. „Przegląd sportowy" Nr 4-50 godz. 15.30, 18, 20.30 (Dla młodzieży powyżej lat 12)

ZACHĘTA (Zgierska 26) „Orzeł Kaukazu" II seria dod. „Świat Młodych" 11-49 godz. 18, 20 (Dla młodzieży powyżej lat 12)

Co usłyszymy przez radio

Program na 30 października br.

11.50 „Głos mają kobiety". 11.57 Sygnał i hejnał. 12.04 Dziennik. 13.30 Aud. szkolna dla klas III i IV — „Syn statku" — słuchow. 13,50 Muzyka. 14.00 Aud. Zw. Nauczycielstwa Polskiego. 14,10 Miniatury fortepianowe W. Niemanna. 14,30 Aud. szkolna dla klas V — VII — „Paweł — syn dokera", opow. 14,50 Koncert Zespołu T. Polańskiego. 15,30 Aud. dla świetlic dziecięcych. 15.50 Audycja PCK dla chorych. 16.05 Piosenki kompozytorów czeskich. 16.20 Akademia w 32 rocznicę Komsomołu. 16.35 (Ł) „Fachowcy przekazują wiedzę" — reportaż M. Szczytnickiego. 16,45 (Ł) Aktualności. 17.00 Dziennik. 17,15 Muzyka ludowa Powiśla. 17,40 Lekcja języka rosyjskiego. 17,55 Pieśni radzieckie. 18.00 (Ł) Aud. „Włókniarze walczą o plan" — pog. Zb. Makowiczki pt. „Jak pracują Zakł. Przem. Wełnianego im. L. Waryńskiego. 18.10 (Ł) Z twórczości symfonicznej czeskiego kompozytora — B. Martinu. 18.35 (Ł) „Jak pracuje nasz Komitet Domowy". 18.45 (Ł) „7 dni sportu łódzkiego. 19.00 „Wszechnica Radiowa". 19.20 Koncert kameralny. 19.45 „Odpowiedzi fali 49". 19.55 Polska pieśń masowa. 20.00 Dziennik. 20.35 Koncert Ork. Rozgł. Krakow. 21.15 „Nowe książki". 21.30 Muzyka i aktualności. 22,00 „Szpak ptak wiosenny" — fragm. powieści Mścisławskiego. 22.20 Koncert Orkiestry Rozgłośni Pomorskiej. 23.00 Ostatnie wiadomości. 23.10 „Nowocześni kompozytorzy hiszpańscy".

D-1-28259

Mecz POLSKA-BUŁGARIA przełożony na dziś

Fragment meczu Polska — Bułgaria, rozegranego w Warszawie w ub. r.

Reprezentacyjna nasza drużyna piłkarska, która w sobotę wyleciała z lotniska na Okęciu do Sofii, wskutek bardzo niesprzyjających warunków atmosferycznych opóźniła swój przylot. Z tego powodu mecz międzypaństwowy Polska — Bułgaria, który miał się odbyć w Sofii wczoraj, został przełożony na dzień dzisiejszy.

Do Sofii ostatecznie odlecieli: Anioła, Barwiński, Borucz, Cieślik, Gędłek, Glimas, Gracz, Jurowicz, Suszczyk, Szczurek, Trampisz, Wieczorek, Wiśniewski, Szczepański i Breiter.

II-ga liga

Widzew – Kolejarz (Świdnica) 3:2 (1:1)

Ostatni mecz o mistrzostwo drugiej ligi grupy zachodniej rozegrał Widzew z Kolejarzem ze Świdnicy. Goście mecz potraktowali bardzo poważnie, zjeżdżając już do Łodzi w sobotę i to specjalnym wagonem. W zawodach wczorajszych Kolejarz wykazał niezwykłą ambicję i wolę zwycięstwa. Nic też dziwnego, że do przerwy i pod koniec meczu przeważał nad gospodarzami.

Drużyna gości grała równo, posiadała ostry start do piłki, napastnicy nie bawili się w zawiłe kombinacje tylko parli naprzód i strzelali. A że niecelnie, to już inna sprawa. Na kilka minut przed przerwą Kolejarz padł ofiarą własnego podyktowania tempa i „spuchł". Po przerwie Widzew miał więcej z gry, a końcowe minuty przyniosły znów zryw u Kolejarza, który za wszelką cenę dążył do wyrównania. Podkreślić należy, że prawie wszyscy zawodnicy gości przewyższali wzrostem miejscowych piłkarzy i to był też jeden z atutów drużyny Kolejarza.

Widzew grał jak zwykle — dobrze w liniach obronnych. Wyróżnił się Uptas w bramce, który zademonstrował kilka pierwszorzędnych parad. Słabiej niż zwykle wypadł w pomocy Bajan. W ataku ruchliwi skrzydłowi, ale mało produktywni.

Wiernik zmarnował kilka murowanych sytuacji. Pawlikowski grał nonszalancko.

Boisko po śniegu było rozmokłe, nic też dziwnego, że zawodnicy czuli się na nim niepewnie. Kontynuowanie w takich warunkach normalnej gry nie mogło mieć miejsca.

W pierwszej części zawodów bramkarz Kolejarza Nowak, zderza się z Wiernikiem i musi na pewien czas opuścić teren walki. Z jednego z wypadów Widzewowi udaje się przez Wiernika zdobyć prowadzenie. Nie trwa to zbyt długo, bo z rzutu wolnego Kozubek strzelił wyrównującą bramkę.

Po zmianie stron w Kolejarzu za Kierysza grał Prokop. Widzew narzucił dość ostre tempo i zdołał dwukrotnie przez Pawlikowskiego i Wiernika zmusić bramkarza gości do kapitulacji. Kolejarz nie daje jednak za wygrane. Za problematyczny faul Kopery sędzia dyktuje rzut karny: najpierw egzekwuje go niefortunnie Stereb, arbiter zarządza powtórne wykonanie rzutu i tym razem niezawodny środkowy pomocnik gości Kozubek strzela nieuchronnie w lewy róg siatki Widzewa. Wynik 3:2 dla gospodarzy pozostał już nie zmieniony do końca meczu.

Zawody prowadził ob. Hinc z Gdańska na ogół poprawnie. Publiczności z powodu zimna — mało.

Drużyny wystąpiły w następujących składach: Widzew — Uptas, Kopaniewski, Kopera, Bajan, Słaby, Sołtyszewski, Różycki, Wiernik, Pawlikowski, Wróbel i Marciniak.

Kolejarz — Nowak (rez. Szulc), Otrząsek, Szpandel, Dzierżok, Kozubek, Laty, Rabanda, Kierysz, Ferna, Sterch, Gondek.

Drugie zwycięstwo zapaśników ZSRR w Finlandii

HELSINKI. — W drugim spotkaniu zapaśników ZSRR i Finlandii, jakie odbyło się w Helsinkach, zawodnicy radzieccy odnieśli ponownie zwycięstwo 7:1. Jedyny punkt dla Finlandii zdobył w wadze półciężkiej Grendal, zwyciężając Englasa. Zawodnicy radzieccy rozegrają jeszcze dwa spotkania w Lapua i Lahti.

O puchar ZSRR

MOSKWA. — W Moskwie na stadionie Dynamo rozegrano ostatnie ćwierćfinałowe mecze piłkarskie o Puchar ZSRR.

Spotkanie stołecznych drużyn Dynamo i Lokomotiv po zaciętej grze zakończyło się wynikiem 3:2 na korzyść Dynamo. Wynik ten uzyskano dopiero w dogrywce, w normalnym czasie rezultat meczu brzmiał 1:1 (0:1). Dynamo (Moskwa) po tym zwycięstwie zakwalifikowało się do półfinału, gdzie spotka się z zespołem „Skrzydła Sowietów" — Kujbyszew.

W Marszach Jesiennych brało wczoraj udział 245 „maruderów"

Wczoraj w Parku Ludowym kontynuowano w dalszym ciągu Marsze Jesienne. W marszach wczorajszych wzięło udział 245 uczestników, którzy nie mogli startować w dniu 15 października.

Największą ilość zawodników wystawiło wczoraj ZS „Stal" — 204. Z kół tego zrzeszenia najwięcej zawodników wystawiło Koło Sportowe przy Zakładach Mechanicznych im. Strzelczyka — 65.

Liga koszykowa

Porażka i zwycięstwo ŁKS Włókniarza ze Spójnią (Gdańsk)

Pierwszy mecz koszykówki kobiecej o mistrzostwo ligi ŁKS Włókniarz przegrał ze Spójnią z Gdańska 21:27 (13:13). Zawody stały na słabym poziomie. Tempo utrzymało się jednak do końca spotkania. Punkty dla gości strzeliły: Edelman 10 (najlepsza zawodniczka z obu drużyn), Ławrynowicz 8, Welska 6, Flądt 2 i Moczarska 1. Dla łodzianek: Paprotówna 7, Słomczewska 6, Błażyńska i Wojtera po 3 oraz Lutrosińska 2.

* * *

Przy wypełnionej po brzegi sali Ogniska odbył się mecz ligowy ŁKS Włókniarza i Spójni z Gdańska w konkurencji męskiej. Po pięknej grze, zwłaszcza po przerwie, zwycięstwo zasłużone w stosunku 51:49 (13:21) zdobyli łodzianie. Był moment po przerwie, że Spójnia prowadziła różnicą 14 punktów. ŁKS Włókniarz zdołał wyrównać i strzelić zwycięskiego kosza. Gra była niezwykle interesująca. Oba mecze prowadzili wzorowo ob. ob. Czmoch i Ujma z Warszawy. Punkty dla ŁKS Włókniarza strzelili: Żyliński 15, Maciejewski 14, Barszczewski 11, Kaczmarek 5, Waligórski 4 i Sobociński 2. Dla Spójni: Markowski I — 16, Wojtowicz 14, Lelonkiewicz 10, Wężyk 4, Markowski II — 3, i Appenhajmer 2. Wyróżnili się: Wojtowicz ze Spójni oraz Kaczmarek, Maciejewski i Żyliński z ŁKS Włókniarza.

Liga szczypiorniaka

W zawodach o mistrzostwo ligi, szczypiorniaka ŁKS Włókniarz wysokocyfrowo zwyciężył zespół Kolejarza z Tarnowskich Gór 12:4 (4:3). Bramki dla łodzian strzelili: Bujnowicz 6, Graczyk i Hoffman po 2 oraz Hajman i Kakiet po 1. Dla gości punktami podzielili się: Wloka Breziński po 2. Zawody prowadził ob. Twardo z Warszawy.

Pocztowcy na bieżni

W zawodach lekkoatletycznych kół sportowych pocztowców brało udział 55 zawodników z 6 kół. Pierwsze miejsce zajęło koło sportowe Urzędu Pocztowego Łódź 2, zdobywając 22 punkty oraz puchary przechodnie, ufundowane przez przodowników pracy i racjonalizatorów.

Przeszkodził śnieg

Zapowiedziane biegi rozstawne o mistrzostwo okręgu na dzień wczorajszy nie odbyły się, gdyż bieżnia Związkowca była pokryta śniegiem Mimo słonecznej pogody — organizatorzy zmuszeni byli imprezę odwołać. Przeszkody w postaci śniegu nie było można usunąć.

Przy siatce i pod koszem

W sali Ogniska odbyły się pierwsze w tym sezonie mecze piłki ręcznej drużyn lokalnych.

W siatkówce druga reprezentacja Łodzi wygrała z AZS 3:2. U pokonanych brak było Borucza i Frątczaka. Spotkanie stało na miernym poziomie.

W spotkaniu koszykówki męskiej Unia pokonała AZS 48:46.

Z mistrzostw kl A

W mistrzostwach kl. A padły wczoraj następujące wyniki:

Włókniarz (Pab.) — Widzew I B 4:0 (0:0). Bramki dla zwycięzców zdobyli: Wróbel, Zawada i Stusio 2. Dwie bramki padły z rzutów karnych.

* * *

Kolejarz (Łódź) — Związkowiec (Łódź) 2:1 (0:1).

— Wynik remisowy — mówi sędzia tego spotkania ob. Grabowski — byłby sprawiedliwszy.

* * *

W zawodach o mistrzostwo klasy A, ŁKS Włókniarz I B pokonał Spójnię 3:2 (2:2). Z ligowego zespołu brał udział jedynie Wapiennik i Kurowski. Bramki zdobyli: dla zwycięskiego zespołu — Zygmuncik 2 i Gustowski 1.

* * *

Unia (Zgierz) — Stal (Żychlin) 2:2 (2:0). Bardzo brutalna gra ze strony Stali. Bramki dla Unii zdobyli: Wesołowski i Borowski. Dla Stali środkowy napastnik. Jedna samobójcza.

W klasie B niespodzianka

W meczu piłkarskim o mistrzostwo kl. A okręgu łódzkiego, grupy pierwszej, niespodziewanej porażki doznał leader tabeli tej grupy — Związkowiec (Łódź).

Przeciwnik jego Kolejarz miejscowy zagrał tym razem dobrze i na zwycięstwo w zupełności zasłużył. Wynik 2:1 (0:1) dla Kolejarza.

Honorową bramkę dla pokonanych zdobył Paceś.

Zaznaczyć należy, że Związkowiec wystąpił z rezerwowymi zawodnikami.

Kurs dla instruktorów łyżwiarstwa

W dniu 1 listopada rozpocznie się na sztucznym lodowisku w Katowicach 4-tygodniowy kurs dla intruktorów łyżwiarstwa organizowany przez GKKF.

Na kurs powołane zostały następujące osoby, wysunięte przez zrzeszenia sportowe: Białoruś, Araszkiewicz (Warszawa), Gojna, Skuliczówna (Kraków), Truszyńska (Poznań), Orczykowska (Gdynia), Iwańska (Częstochowa), Dryl (Białystok), Terlikowski, Brochowski (Wrocław), Piotrowski, Majda (Łódź), Wiktor (Poznań), Antosik (Warszawa).

Kierownikiem obozu jest Staniszewski, trenerem — Bursche-Lindner.

GŁOS
Organ Łódzkiego Komitetu i Wojewódzkiego Komitetu Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej
Redaguje KOLEGIUM REDAKCYJNE.
Telefony:
Redaktor naczelny 116-14
Zastępca red. naczelnego 218-23
Sekretarz odpowiedzialny 219-05
Dział partyjny 216-19
Dział korespondentów robotniczych i chłopskich oraz redaktorów gazetek ściennych 219-42
Dział mutacji 223-29
Dział miejski i sportowy 254-21 wewn. 8 i 11
Dział ekonomiczny 218-11
Dział rolny 254-21 wewn. 9
Redakcja nocna 172-31
Kolportaż
Łódź, Piotrkowska 70, tel. 222-22
Administracja 260-42
Dział ogłoszeń: Łódź, Piotrkowska 104a, tel. 111-50 i 114-75
Wydawca RSW „Prasa"
Adr. Red.: Łódź, Piotrkowska 86, III-cie piętro.
Druk. Zakł. Graf. RSW „Prasa" Łódź, ul. Żwirki 17, tel. 206-42.
Prenumeratę przyjmuje P.P.K. „Ruch" na konto P.K.O. Nr. VII-8833.

Nauczycielstwo wzmoże swe wysiłki w dziedzinie szkolenia techników włókienniczych

W gmachu Państwowego Technicum Włókienniczego przy ul. Składowej 39, odbyła się w dniach 27 i 28 bm. konferencja rejonowa nauczycieli szkół zawodowych ze Szkół Przemysłu Bawełnianego i Jedwabniczo-Galanteryjnego z terenu Łodzi.

Konferencję otworzył dyrektor Państwowego Technicum Włókienniczego tow. Jagodziński. Po ukonstytuowaniu się prezydium, ob. Maciejewski przedstawiciel ZNP, wygłosił referat pt. „Zadania szkolnictwa zawodowego w Planie 6-letnim". Tow. Babiński dyrektor Państwowej Szkoły Przemysłowej Nr 3 wygłosił następnie referat pt. „Cele i zadania szkolnictwa zawodowego w pierwszym roku Planu 6-letniego".

W godzinach popołudniowych przeprowadzono nad obydwoma referatami dyskusję. Z treści wszystkich przemówień, a było ich wiele, przebijała głęboka troska o wyższy poziom nauki oraz o poprawę stylu pracy wychowawczej. Mówcy poruszyli w dyskusji wiele istotnych bolączek i niedociągnięć, na które napotykają w swej codziennej pracy.

Tow. Godlewski poruszył więc doniosłą sprawę szkolenia ideologicznego. Jest jeszcze wielu nauczycieli szkół zawodowych podchodzących w sposób niewłaściwy do spraw szkolenia ideologicznego. Aby pozyskać miano dobrego pedagoga — mówił tow. Godlewski — trzeba systematycznie pogłębiać swą wiedzę marksistowsko-leninowską, uczęszczać na narady wytwórcze i stale kontaktować się z robotnikami, przodownikami oraz racjonalizatorami w zakładach pracy.

Słuchacz Państwowego Technicum Włókienniczego, tow. Warta, zwrócił uwagę na konieczność lepszego dobierania kandydatów do szkół zawodowych. Niektórzy nauczyciele — powiedział dalej mówca — idą po najmniejszej linii oporu i unikają kontaktów z uczniami. To jest zasadniczą usterką w pracy wielu nauczycieli.

W wyniku obrad zebrani przyjęli rezolucję, postanawiającą między innymi, jeszcze bardziej wzmóc wysiłki dla realizacji Planu 6-letniego na odcinku szkolenia nowych kadr zawodowych, tak nam potrzebnych do pomyślnego wykonania planów produkcyjnych.